

Pred nevihto

Katastrofalni rezultati prvega tromesečja — primanjkuje blizu milijardo in pol dinarjev — odgovornost vseh za izpolnitev planov — strah pred prihodnostjo.

Naslov nima nobene zveze z vremenom, ampak naj bi simbolično prikazal položaj v Jelovici po treh mesecih in pol poslovanja v letošnjem letu. Ta je vse prej kot zadovoljiv. Ob okrog 90 odstotnem doseganju plana v proizvodnji je namreč temeljna organizacija Trgovina uspela svoj plan uresničiti le z 57 odstotki, medtem ko je TOZD Montažni objekti prodajo uresničili z 73,4 odstotka. Posledica tega je velika rast zalog, ki jih je sredi aprila v Jelovici za več kot dve milijardi in pol starih dinarjev. Res je temu vzrok precej dolga zima, težave je povzročil nov način plačevanja, ko se mora vsak račun plačati v 15 dneh ali pa z menico zagotoviti, da se bo plačalo v 90 dneh. Tudi vprašanje potrošniških posojil, ki jih banke za stavbno pohištvo ne dajejo, je povzročilo, da je precej manjše število kupcev. Vendar je potrebno dodati, da tudi trgovina ni naredila vseh korakov, ki bi pripeljali k večji prodaji.

Seveda je zaradi vsega tega v Jelovici izredno težko finančno stanje. Zakona o novem načinu plačevanja sta namreč pogojevala medsebojno poravnavo zaostalih dolgov med podjetji. Ne bi navajali vseh števil, zato morda le dve. Jelovici so ostali dolžni kupci za 3 milijone in pol dinarjev (350 starih milijonov), med njimi pa sta dva velika dolžnika in sicer zagrebška temeljna organizacija Inexa in pa Atomska elektrarna Krško. Od prvega, ki dolguje 136 starih milijonov, se tudi prek tožbe verjetno ne bo dosti dobilo, medtem ko je od Krškega pričakovati, da se bo dolg le poravnal, saj je pri njih prišlo le do zastojev v plačilu. Ostali dolžniki pa dolgujejo manjše zneske, vendar bo verjetno potrebno večino njih terjati prek sodišča.

Precej problematičen pa je tudi naslednji podatek. Jelovica dolguje za skoraj 500 starih milijonov več kot ima dolžnikov. To pa kaj lahko povzroči vrsto nevšečnosti, saj namreč te obveznosti potekajo po novem zakonu iz istega dela dohodka, v katerem je tudi denar za osebne dohodke. To pa lahko povzroči, da bi lahko 15. maja ostali delavci Jelovice brez plače. Ne bi pisali o vseh ostalih številkah, ki pogojujejo poslovanje v naslednjem mesecu, zato le še ena. Jelovica mora v tem mesecu (poleg denarja iz normalne prodaje seveda) na vsak način dobiti še 400 milijonov dinarjev. To pa seveda ne bo lahko naloga. Reši pa se je lahko le na dva načina. Izterjati je potrebno čimveč dolgov in pa čimbolj povečati obseg prodaje.

Prav zadnje zahteva največ naporov. Po sestanku kolegija je sprejet sklep, da bo morala trgovina (TOZD — 3) do septembra prodajati toliko kot je sprejeto v letnem načrtu poleg tega pa vsak mesec še za skoraj pol milijarde dinarjev več. Tudi v temeljni organizaciji montažni objekti bodo morali prodajo v naslednjih treh mesecih povečati nad planom za toliko, kolikor so imeli v prvih mesecih letos zaostanka. Brez pretiravanja lahko ko zapišemo, da se za uslužbenca teh dveh trgovin in za tiste v poslovalnicah ne obetajo najbolj prijetni dnevi.

In kakšne so realne možnosti, da bo to uresničeno. O tem je direktor TOZD Trgovina Mitja Penko povedal:

»Težko bo. Vendar bližajo se sezonski meseci in s tem se bo tudi prodaja zagotovo povečala. Če bodo, kot je obljubljeno, dani ponovno potrošniški krediti za stavbno pohištvo, potem bi se tudi po tej platí premaknilo veliko na bolje. Vse poslovalnice so pooblašene za sklepanje letnih pogodb, kar naj bi po našem mnenju prispevalo k večji prodaji. Se pa že kažejo prvi rezultati, ki dajo slutiti, da se bo le premaknilo na bolje. Tako imamo podpisano pogodbo ali pa smo tik pred podpisom v Bački Topoli (500 starih milijonov), v Titogradu (600 milijonov), kupec iz Goražde (500 milijonov), intenzivno obdelujemo tržišče Novega Sada in Beograda. Vendar povsod naletimo na veliko zapiranje tržišča — posebno tam kjer je podobna domača industrija — ali pa na konkurenco drugih slovenskih podjetij. Dosti pa pričakujemo tudi od takomenovanega »plana 2«, to je od vezane prodaje.

Naše poslovalnice naj bi namreč delno prodajale tudi ostali gradbeni material, kar bi kupce pritegnilo, saj bi tako v enem kraju dobili vse potrebno blago. Vendar pa je to vezano s sredstvi, ker je potrebno imeti zato več obratnih sredstev. Od začetka bodo zato tudi težave. Mislim pa, da nam bo le uspelo prebrsti tudi te letošnje težave in da bo le končno zopet potekal celotni delovni in prodajni proces v Jelovici tako kot je treba.

Prav gotovo v tem kratkem sestavku ni bilo vse dorečeno in vse dobro pojasnjeno. Zato bo naslednja številka našega glasila le morala ponovno poseči na to, v tem trenutku najbolj pereče, področje v Jelovici. To obravnavanje pa čaka tudi vodstvo in pa samoupravne organe še zlasti delavske svete, ki se tako že na začetku svojega mandata srečujejo z verjetno najtežjo problematiko, ki je sploh mogoča.

J. Č.

Ob praznovanju 1. maja

čestitamo vsem delavcem LI Jelovica

Družbenopolitične organizacije,
samoupravni organi in uredništvo

»Socialističen« monopol

Stavbno pohištvo je pač tak izdelek, da je v njem veliko lesa in v končni ceni izdelka — to velja za Jelovico — predstavlja jes najmanj 50 odstotkov vrednosti. Zato je razumljivo, da se podjetje že dolga leta bori za kakovosten les, ker se s tem zmanjšuje ta odstotek (manj je odpada), seveda pa se bori tudi za čim ugodnejšo ceno. Lahko rečemo, da se bori, saj še vedno ni moč zapisati, da jim je to tudi uspelo.

Svetovno in domače tržišče je preplavljeno z izdelki in hude konkurence je dovolj. Prodaja je tisti, ki lahko ponudi ceneje. Zato je seveda važno, kakšno ceno ima les, ki ga uporabljajo za proizvodnjo. In lahko že sedaj rečemo, da je tisti les, ki ga uporabljajo v Jelovici, eden najdražjih. Ne ves, saj ga precej tudi pridobe na svoji žagi z žaganjem hlodovine, vendar je izredno drag tisti, ki ga mora kupovati.

Težko je dokazovati, koliko plača za hlodovino tisti, ki potem les, seveda razžagan, prodaja naprej. Poznana pa je dobro njegova končna cena, to je cena, ki jo plača Jelovica. Ta pa je izredno visoka, previsoka. Tam okrog 210 starih tisočakov je treba odšteti za kubični meter. Če sedaj pogledamo, koliko plača nekdo drugi za les, ki izdeluje podobne izdelke, pa ima dovolj hlodovine in seveda tudi dobro primarno proizvodnjo, je po nekaterih podatkih cena takega kubičnega metra nekje okrog 150 tisočakov. Tržišče pa potem sprejme in prizna ceno, ki je najnižja. Če hočeš prodajati, se moraš prilagajati cenam drugega. To pa seveda pomeni, da nekdo služi na račun drugega, da mu pobira njegovo akumulacijo. Res pravi, kupi po tej ceni, ali pa nič, res je tudi, da lahko proda drugemu kupcu. Ni pa res, da je naša družba zgrajena tako, da nekdo monopolno vlada nad surovinami ali pa kar je še slabše, les prodaja ali izvaža kot deske, torej neplemeniten. Zato mislim, da upravičeno postavljam vprašanje: Kako dolgo bo tako?

J. Čadež

Leto 1980 v Jelovici

Brez dvoma je načrtovanje srednjeročnega programa razvoja podjetja v sedanjem položaju jugoslovanskega gospodarstva, še posebej pa lesne industrije, izredno nevhvalna naloga. Vendar je takšna izdelava nujna, saj celotno gospodarstvo mora predvideti svoj razvoj, svoje potrebe in tudi tak majhen člen, kot je Jelovica v primeru Jugoslavije, ne sme manjkati. Torej tudi v Jelovici je v tem mesecu narejen načrt do leta 1980.

Ze na začetku je potrebno opozoriti, da so pri sestavljanju upoštevane vse širše republiške usmeritve, kakor tudi bodočnost razvoja lesne industrije, ki jo je moč slutiti. Zato je ta srednjeročni načrt kar se da skromen in ne predstavlja pomembnega koraka naprej v razvoju podjetja. Vse bo pretežno usmerjeno le v izboljševanje delovnih pogojev in seveda večji storilnosti ter podobno. Skratka temu, da bi se cena posameznega izdelka kar najbolj znižala in da bi bila akumulacija kolikor toliko dobra. To doseči pa bo prav gotovo prava »umetnost«.

PRIMERJALNI PODATKI

Kakšna bo prihodnost Jelovice, najbolj zgovorno povedo primerjalni podatki o načrtu oziroma izpolnitvi letnega načrta za leto 1975 in predvidevanja srednjeročnega načrta za leto 1980. Kakšni so? Celotni dohodek naj bi se povečal od 533 milijonov (lani) na 1 milijardo 110 milijonov v letu 1980. Na katerih postavkah temelji ta porast o tem nekoliko kasneje.

Predvidoma naj bi ta dohodek ustvarilo 1260 zaposlenih, kar pomeni, da bi se v štirih letih število povečalo le minimalno, za manj kot 200. To je tudi v skladu z resolucijo o družbeno-gospodarskem razvoju republike, ki zahteva za uspešno rast pro-

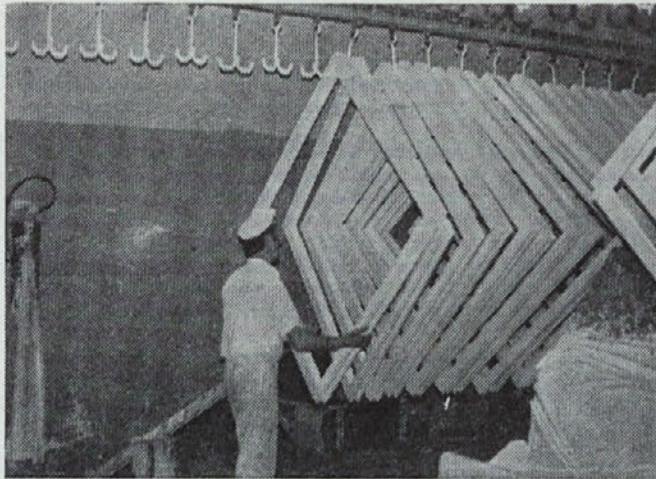
duktivnosti le majhno novo zaposlovanje. Predpostavlja se tudi, da bi se izvoz Jelovice povečal za celih 50 odstotkov, to je od sedanjih 40 milijonov na 81 milijonov dinarjev, uvoz Jelovice pa bi ostal skoraj isti. To je seveda razumljivo, saj prevelike zmogljivosti izdelovalcev stavbnega pohištva narekujejo vsem tem čim večjo usmeritev v izvoz, jugoslovansko tržišče namreč teh izdelkov ne bo moglo v celoti sprejeti. Najbolj problematičen pa je naslednji prikaz, ki predvideva porabo žaganega lesa s sedanjih 24.000 m³ na kar 35.000 kubičnih metrov. Toliko lesa bo potrebno predelati, če bo Jelovica želela uresničiti na-

črt celotnega dohodka. Seda nje težave pri preskrbi z lesom pa seveda to predpostavko toliko bolj otežujejo in brez pretiravanja rečemo — dokončna rešitev oskrbe Jelovice z lesom bo v srednjeročnem načrtu zahtevala največ naporov. Če bo vse to uresničeno naj bi ostanek dohodka leta 1980 bil 46 milijonov dinarjev, kar bi bila solidna osnova za nadaljnji razvoj tovarne.

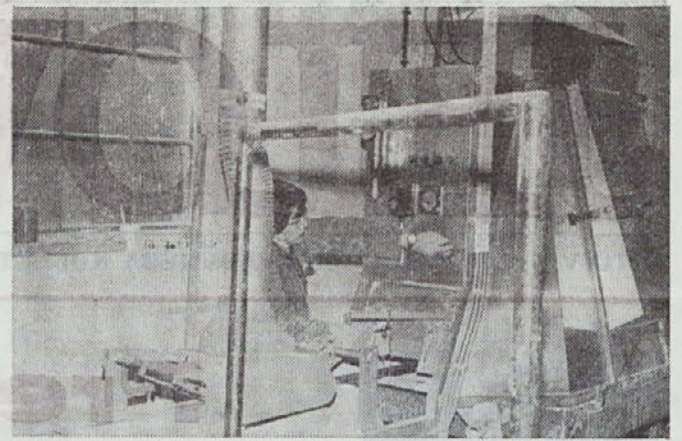
KAJ BO NOVEGA?

Za delavce bo seveda najbolj zanimivo, kaj so načrtovalci srednjeročnega programa razvoja predvideli novega za posamezne obrate.

Začnimo z obratom Stari dvor, kjer naj bi se proizvajal predvsem obstoječi program — seveda prilagojen zahtevam trga. Program oken bo verjetno potrebno postopoma prenesti na enojno izvedbo, uvesti zasteklitev z izolacijskimi stekli, počasi pa bi se prešlo tudi na izdelavo izolacijskih vratnih kril. Program vhodnih vrat in dodatnega pribora pa bi sledil potrebam glavnega programa.



Leta 1980 — 170.000 oken



Srednjeročni program bo zahteval veliko novih strojev

Novozgrajeni naj bi bili hali C in D in novi skladišni prostori. Verjetno tudi nova primarna predelava.

Obrat Gorenja vas in Sovodnj bosta v glavnem nadaljevala obstoječi program dopolnjen z potrebami družbene stanovanjske gradnje, izpolnjevala pa bi tudi naročila za izvoz. Ker je na Sovodnju novo zgrajena hala, bo preurejen in povečan le stari del obrata v Gorenji vasi.

Za obrat Kranj je znano, da je utesnjen v sedanjem poslopiju in da ni možnosti povečav. Zato bo predvidoma delal obstoječi program novo pa bo predvsem v strojni opremljeni, tako da bi lahko v obstoječih prostorih naredili kar največ.

Surovina je bila za Jelovico vedno problem zato bo potrebno veliko vlagati tudi v primarno predelavo. Obrat Predvor, ki ima precejšnje zaledje hlodovine, bo predvidoma dobil sodobno žago. To dolgoletno željo kolektiva bo kazalo vsekakor uresničiti tudi zaradi kmetov, ki jim ta obrat dela usluge. Postopoma pa bi se začelo tudi z posodabljanjem industrijskega obrata, predvsem z izgradnjo nove industrijske hale.

Za tovarno montažnih hiš velja, da je v srednjeročnem obdobju od nje največ pričati.

kovati. Zato bo seveda potrebno njen zastareli proizvodni proces zamenjati z novim. Rentabilnost proizvodnje je sedaj vsekakor premajhna za večjo konkurenčnost. Zato bo ta obrat nujno doživel največ sprememb, seveda pa bodo dokončni načrti znani šele takrat, ko bo znano tudi, kje bo zazidalni načrt predvidel rast tega obrata.

V srednjeročnem programu je predvidena tudi nadaljna rast trgovske mreže, tako da bi postopoma Jelovica z poslovalnicami prekrila celotno Jugoslavijo.

Vsi načrti bodo seveda zahtevali veliko denarja. Tudi njegova razporeditev je predvidena, vendar bo o tem kako ta denar dobiti verjetno veliko bolj umestno pisati takrat, ko se bodo posamezni deli srednjeročnega načrta začeli uresničevati.

KAJ IN KOLIKO SE BO DELALO?

Razvoj tovarne v prihodnje pa bo za mnoge najbolj razumljiv če povemo kako bo rastla posamezna proizvodnja in kaj je tisto, kar bo Jelovica v prihodnje počasi opuščala in kam bo tudi usmerjala svoje želje in sploh vse napore. Tabela posameznih izdelkov je takale (nekatere so izpuščeni):

	1975	1980
1. okna in balkonska vrata v finalni izvedbi	120.000	100.000
2. okna in balkonska vrata v lesu in poliuretanu		70.000
3. finalizirana vratna krila	60.000	—
4. montažni podboji	60.000	70.000
5. surova vratna krila	10.000	—
6. vratna krila v specialni izvedbi	—	60.000
7. polkna v naravni izvedbi	21.500	30.000
8. omarice z roletami	51.000	75.000
9. vhodna vrata	6.500	12.000
10. garažna vrata	3.800	—
11. montažne stanovanjske hiše	m ² 3.000	m ² 12.000
12. montažne hiše za izvoz	m ² 4.200	m ² 12.000
13. pisarniški provizoriji	m ² 3.600	m ² 10.000
14. barake in gradbeni provizoriji	m ² 12.400	m ² 30.000
15. izolacijska stekla za okna	—	100.000
16. izventipsko stavbno pohištvo	10.000	30.000
17. okrasne mreže in okovje	kom. 55.000	kom. 80.000

Če na kratko pogledamo ta prikaz je takoj opaziti, da se bo opustila proizvodnja finaliziranih vrat, surovih vrat in garažnih vrat, na novo pa bo ta izpad nadomestila proizvodnja oken in vrat iz kombinacije lesa in poliuretana (tak

izdelek sedaj dobro gre v prodajo na svetovnem trgu) in specialnih vrat, pri vseh ostalih izdelkih pa se bo z modernizacijo proizvodnje ta tudi povečala kot piše v načrtu.

J. Čadež

Kolektivno nezgodno zavarovanje

Vaše kolektivno nezgodno zavarovanje, ki je bilo sklenjeno pred leti, je postalo za današnje razmere nizko, saj zavarovalne vsote ne ustrezajo današnjim razmeram.

Ker ne gre pri tem za popolnoma novo zavarovanje, smatramo, da ni potrebno posebej poudarjati pomembnosti in koristnosti kolektivnega nezgodnega zavarovanja, zato navajam le najbistvenejše značilnosti:

Pri kolektivnem nezgodnem zavarovanju je vsak član kolektiva zavarovan za primer nezgodne smrti, trajne invalidnosti in za vsak dan bolovanja zaradi nezgode prejme dnevno odškodnino. Jamstvo zavarovalnice velja za vse nezgode, ki bi se zavarovancem pripetile v službi in izven nje, na teritoriju celega sveta (v službi, na poti v službo in domov, doma, na izletu, potovanju, pri športu). Zavarovalnica pa ne izplača odškodnine, če nezgoda nastane zaradi de-

lovanja alkohola, pri vožnji brez voznškega dovoljenja, če nekdo goji šport letalca ali padalca ter pri motociklističnih hitrostnih dirkah.

Premije pri tistih kolektivnih nezgodnih zavarovanjih, ki jih sklepamo v letošnjem letu, se gibljejo med 15 in 20 din. Vendar vam po dogovoru s predstavnikom vašega

podjetja predlagamo zavarovanje z mesečno premijo 10 din, zavarovalne vsote pa so sledeče:

nezgodna smrt — 12.905

invalidnost — 25.810

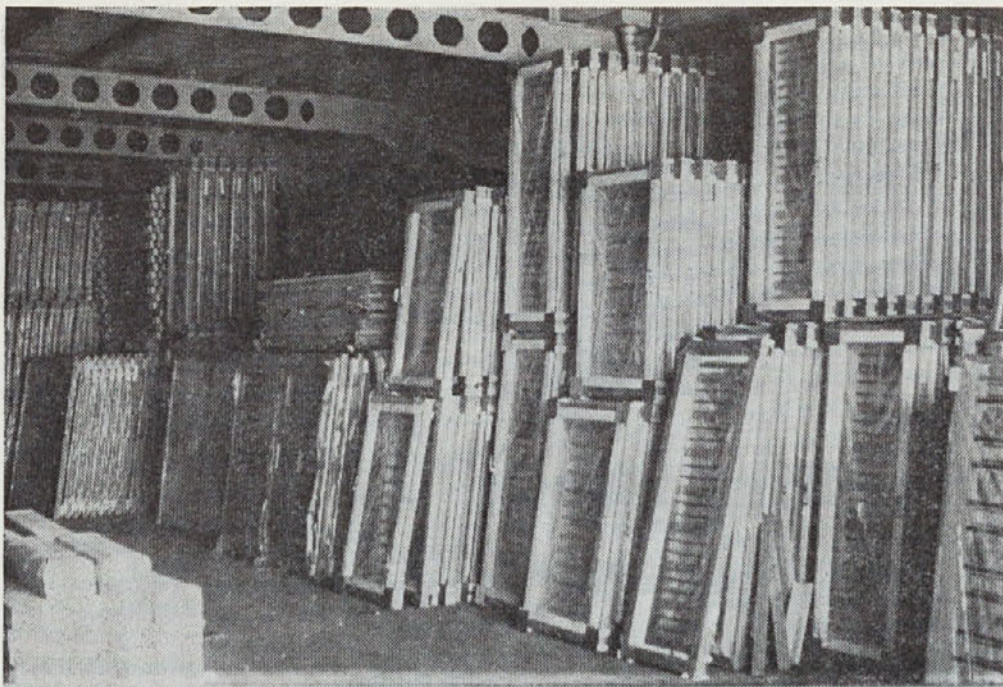
dnevna odškodnina — 12,90

Smatramo, da je mesečna premija 10 din sprejemljiva za vse člane kolektiva, zato apeliramo tudi na vse tiste člane, ki še niso zavarovani, da pristopijo h kolektivnemu nezgodnemu zavarovanju, saj vam bo v slučaju nezgode koristilo. Tisti delavci, ki ste že kolektivno nezgodno zavarovani, boste ob sklenitvi novega zavarovanja avtomatično zavarovani po novih pogojih, razen tistih, ki bi v 7 dneh po izidu časopisa dali pismene izjave, da ne želijo biti zavarovani.

J. Bukovec



JELOVICA



Zaloge znajo resno ohromiti proizvodnjo in poslovanje

Tržišče nam bo krojilo usodo

Na pobudo odbora zveznega sindikata delavcev industrije in rudarstva Jugoslavije je republiški odbor sindikata lesnih delavcev in gozdarstva organiziral v Logatcu posvetovanje s predsedniki sindikata in delavskih svetov slovenskih tovarn stavbnega pohištva in montažnih objektov.

Na posvetovanju se je obravnavalo: Problematika o produktivnosti dela in Uskladitev kapacitet stavbnega pohištva v okviru srednjeročnega programa.

Zvezni sindikat je namreč ugotovil, da je produktivnost predvsem v stavbnem pohištvu znatno padla in istočasno sama proizvodnja, saj se je v letu 1975 v primerjavi z letom 1974 zmanjšala za 23.000 kom. oken in za 172.000 kom. vrat. Vsem tem težavam je krivo prekomerno zaposlovanje predvsem režijske delovne sile. Istočasno pa so proizvajalci stavbnega pohištva brez sodelovanja z gradbeno operativno širili svoje kapacitete.

Razlike pa bodo še večje. Proizvodnja planira, da bo za jugoslovansko tržišče leta 1980 lahko naredilo 5 milijonov oken ali vrat. Potrebe za stanovanjsko izgradnjo v letu 1980 pa bi bile 3 milijone oken ali vrat. Možnost izvoza na zahodno tržišče pa je minimalna. Potrebe za vzhodne države (Rusijo, Madžarsko in Češko) bi bile v manjših količinah, pa ni sprejeta blagovna lista za izvoz v te države. Na podlagi analiz se ugotavlja, da so se zaloge v letošnjem januarju nasproti januarja 1975 dvignile za 30 % in so proizvajalci zato v izredno težkem položaju.

Kupna moč privatnih graditeljev je znatno padla, čeprav kupci za svojo stanovanjsko hišo potrebujejo od 30—40 enot v oknih ali vratih. Družbena gradnja v bloku pa poprečno na stanovanje potrebuje 15 enot v oknih ali vratih.

O isti temi je bilo posvetovanje v Skopju dne 8. aprila 1976 na zveznem nivoju s tem da so se tega posvetovanja

udeležili vse lesne branže ter gozdarstva in papirne industrije.

Na tem sestanku se je ponovno ugotovilo, da so v najbolj kritičnem stanju proizvajalci stavbnega in ploškovnega pohištva — kuhinj. Iz diskusije zastopnika iz Makedonije je razvidno, da bodo tu investirali kljub temu do leta 1980 — 41 starih milijard v proizvodnjo stavbnega pohištva.

Predstavnik iz Bosne in Črne gore sta poročala, da planirajo poprečno do leta 1980 po 12 % dvigniti proizvodnjo v pohištvo, ker razpolagajo še z ustreznimi surovinami, ker pa so še nerazviti, bodo koristili za ta razvoj namenjena sredstva.

Delegati iz Slovenije in reške regije smo zastopali sta-

lišča, da smo predvsem zamenjali stare stroje, s katerimi so narasle kapacitete, istočasno pa imamo že staro tradicijo in izkušnje, ter da bo treba takoj dati možnost potrošniških kreditov privatnim graditeljem.

Končni sklep tega posvetovanja je zavzela komisija za predloge:

1. Da je potrebno za vse nove planirane kapacitete in investicije seznaniti delavce na zborih delovnih ljudi in dobiti od njih soglasnost.

2. Za vse nove planirane kapacitete je treba predvideti ustrezne surovine, delovno silo, predvsem pa je potrebno raziskati tržišče v celotnem jugoslovanskem območju, da bo proizvodnja prodana.

3. Vse nove planirane kapacitete in investicije naj bi se izvajale le na podlagi soglasja industrijskih zbornic in ostalih pristojnih organov.

F. Stražar

Posojilo za stanovanjsko izgradnjo

Na razpis posojil za stanovanjsko izgradnjo se je v letošnjem letu javilo 63 kandidatov. Njihove želje oziroma prošnje za posojilo precej presegajo zneske, ki so za posojilo v letošnjem letu določeni.

Za adaptacijo in dograditve je določeno 400.000 din, prosilcev pa je za 815.000 din.

Za novogradnjo je določenih 900.000 din, prosilcev pa je za 3.740.000 din.

Navedeni podatki so vsekar za prosilce zelo nerazveseljivi, saj vsote, ki so jih navedli prosilci, krepko pre-

segajo naše možnosti.

Ob tem moram še omeniti, da so podatki prosilcev še nepreverjeni. Verjetno je precej prosilcev, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev razpisa (manjkajoča delovna doba v podjetju, neurejena dokumentacija in podobno).

Kljub temu pa bodo prosilci, ki izpolnjujejo vse pogoje razpisa, sigurno precej presegle določeno vsoto. Zaradi tega je odbor za družbeni standard in izobraževanje določil posebno komisijo, ki si bo ogledala stanovanjske razmere prosilcev in jih točkovala po že sprejetem in znanem točkovnem sistemu. Na podlagi tega bo komisija prikazala odboru dejansko stanje prosilcev, odbor pa bo nato dokončno sprejel sklep, komu se posojilo dodeli in v kakšni višini.

V. Žakelj

Zahvala delegatom

Z izvolitvijo novih samoupravnih organov je potekel mandat prejšnjim delegatom. Ob tej priložnosti je seveda njihovo prizadevanje v preteklosti vredno zahvale, posebej, ker so po svojih močeh kar največ prispevali za uspešno gospodarjenje in za nadaljnji razvoj samoupravljanja. Glavni direktor je vsem tem delegatom poslal naslednje pismo, ki ga objavljamo v celoti:

»Poteklo je dve leti, odkar ste bili izvoljeni za delegata samoupravnih organov. Dveletno delo v samoupravnih organih je zahtevalo dosti truda in vašega dragocenega časa. Delo je bilo pestro in zahtevno. Večkrat ste bili kot delegat samoupravnega organa pred težko odločitvijo, bilo je potrebno mnogo razprav s člani kolektiva, da ste na seji lahko sprejemali pravilne odločitve v zadovoljstvo delavcem in v korist razvoja podjetja in naše družbe. Za delo v samoupravnih organih in s tem vaš doprinos k razvoju podjetja se vam v imenu delovne organizacije in svojem imenu najtopleje zahvaljujem.

Trdno sem prepričan, da ste kot aktiven delegat veliko pripomogli k uspešnemu razvoju samoupravljanja v naši delovni organizaciji. Želim, da se še naprej aktivno vključujete v delo samoupravnih organov in vaše dragocene izkušnje prenašate na novoizvoljene delegate in našo mladino.

Le z razvojem socialističnih samoupravnih odnosov, z vključevanjem večine delavcev v samoupravljanje in vsestranskim sodelovanjem samoupravnih organov in strokovnih služb bo naše skupno delo res uspešno.«

GLAVNI DIREKTOR
Tine Kokelj

Kadrovske spremembe

V tem mesecu je bilo narejenih več kadrovskih sprememb, ki so jih pogojevali ali odhodi v pokoj ali zamenjave delovnih mest. Poglejmo za katere spremembe gre.

Od 1. aprila naprej je imenovan na delovno mesto vodje obrata oken in vrat Anton Kužnik, ki je na tem mestu nadomestil začasnega vodjo Antona Zaletela. Ta je prevzel delovno mesto vodje nove prirezovalnice. Kužnik je bil doslej vodja službe za varstvo pri delu, kjer je s svojim prizadevnim delom veliko prispeval k nemotenemu delovnemu procesu. Dodamo naj, da je novi obratovodja po poklicu lesni tehnik, vendar še izredno študira in je že absolutno višje tehnične varnostne šole.

Na obratu Gorenja vas je s 1. aprilom odšel v pokoj Franc Bogataj, dosedanji vodja obrata. Na njegovo delovno mesto je bil postavljen Jože Demšar, lesno industrijski delovnodja, ki je do tega imenovanja delal na podobnem delovnem mestu na obratu Sovodenj. Ta predstavitev je toliko bolj razumljiva, če se doda, da je Demšar dolga leta vsak dan moral na delo iz Gorenje vasi na Sovodenj. Predvsem bo to tudi za njega velika prednost.

Seveda se je z odhodom Demšarja izpraznilo delovno mesto vodje obrata na Sovodenju. Mirko Kalan, dosedanji izmenovodja na tem obratu je po mnenju vseh najbolj ustreza za to delovno mesto in je nanj tudi postavljen. Tudi njegova šolska izobrazba — lesni tehnik — je porok, da je Mirko strokovno dobro podkovan in da bo delo tudi na tem obratu še naprej potekalo v zadovoljstvo vseh.

In še eno imenovanje bi predstavili. Gre za postavitev Cveta Lebarja za vodjo oddelka tehnične kontrole. Temu delovnemu področju se v zadnjem času posveča v Jelovici vse več pozornosti, saj v borbi za kupce uspeva le kakovosten proizvajalec. Tovariš Lebar je nedvomno strokovno dobro podkovan delavec, po izobrazbi je lesno industrijski delovnodja, čez 2 meseca pa bo uspešno zaključil študij na višji šoli za organizacijo dela. Tudi njegove delovne izkušnje so bogate, saj je bil doslej izmenovodja v obratu oblog in letev. Predvsem se od njega pričakuje, da bo uspešno nadaljeval delo, ki ga je vpečjal v Jelovici Zavod za produktivnost dela iz Ljubljane.

U. R.

Obrat sedmih

Obrat sem obiskal že prejšnji mesec, ko je po dolini še ležal sneg in je mimo obrata stalno hrumelo od avtomobilov smučarjev, ki so šli ali se vračali s Krvavca. Obrat, oziroma boljše rečeno žaga v Cerkljah, leži namreč ob cesti, ki pelje do vznožja žičnice. Moram reči, da je ta obrat kar nekam idiličen, saj tu ne poznajo običajnega diradaja, ki je značilen za velike obrate. Vendar s tem ne mislim, da tu ne delajo. Nasprotno, izredno prizadevni so, njihovo delo pa dobi še več na vrednosti, ko se doda, da delajo ob vsakem vremenu in seveda tudi ob hudem mrazu, ki je največji sovražnik žagarjev.

Sedem jih dela na tem obratu. Vodja je Franc Zaplotnik, ki smo ga že predstavili v prejšnji številki glasila v rubriki »Naš intervju«, poleg njega pa delajo še Ciril Erzar, Andrej Blaž, Franc Kropilnik, Ivan Zupin, Štefan Martinjak in Janez Sluga. Razen tega, ki je na obratu šele dve leti, so drugi zaposleni že dalj časa in večinoma so tudi vsi starejši. Razen Janeza imajo namreč vsi več kot 40 let.

So verjetno eni najbolj prizadevnih delavcev Jelovice. To je nekje tudi razumljivo, saj kot pravijo, raje delajo v domačem kraju pod malo slabšimi pogoji, kot pa da bi se morali voziti na delo drugam. Doma imajo tudi manjše kmetije, in je seveda kar prav, da se vrnejo z dela čimprej. Za osebne dohodke v letu 1975 pravijo, da so bili kar dobri, le letošnja februarjska plača jim ni bila preveč všeč. Bila je premajhna.

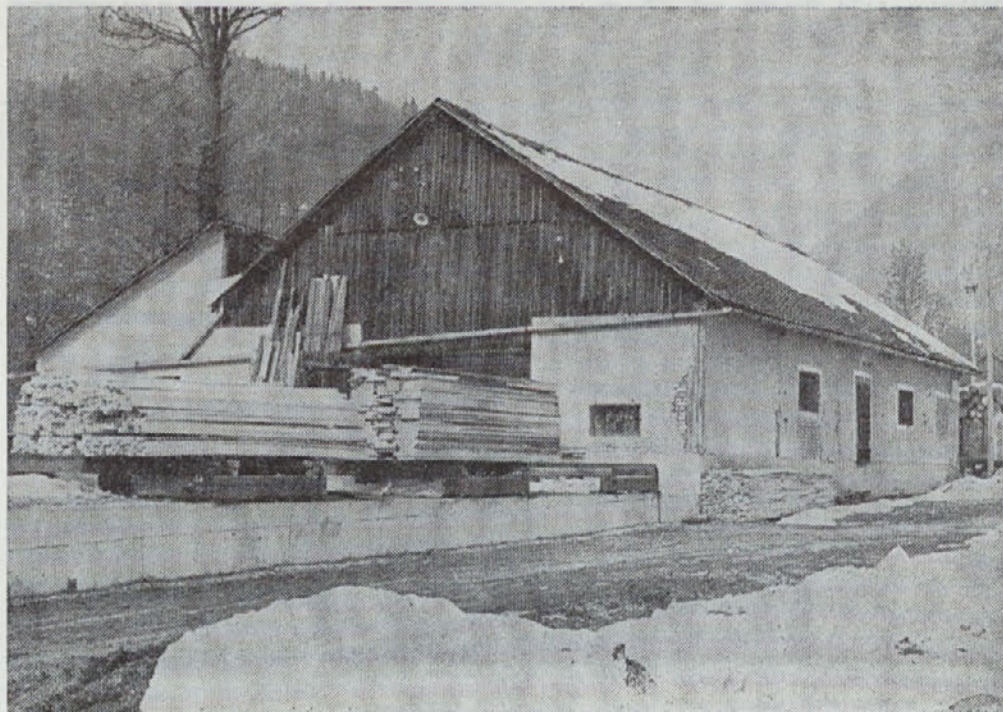
In kako občutijo oddaljenost od matične tovarne? Skoraj vsi trdijo da ne preveč, da se kar dobro skrbijo zanje, še zlasti to velja za takojmenovano Vidmarjevo skupino, ki vzdržuje stroje. Posebej so tudi zadovoljni z urejeno družbeno prehrano, saj vsak dan dobe malico iz gostilne in se tako tudi pri njih v resnici uresničuje geslo sindikalne liste, da ima vsak zaposleni pravico do toplega obroka. Disciplinarnost na obratu je res dobra, kot trdi vodja obrata tovariš Zaplotnik, in praktično ni nobenih zamujanj in neupravičenih izostankov z dela.

Marsikdo v Jelovici se bo začudil, zakaj se taka žaga sploh drži in zakaj sploh dela. Vendar naj takoj dodam, da je njen pomen velik, saj se na ta način dobi precej lesa za potrebe Jelovice pa tudi usluge kmetom so precej pomembne. Zatorej je njena bodočnost zaenkrat še brez vprašanja, seveda, če ne bo preveč stopil v ospredje načrt o gradnji rekreacijskega centra v bližini, ki je postavljen deloma tudi na mesto sedanje žage. Vendar so se občani Cerklj na zborih že odločili, da obrat ostane.

Seveda imajo tudi svoje želje. Niso prezahtevne, saj vedo, da noben »gater« v Jelovici ni boljši od njihovega. Vendar bi vseeno radi videli, da bi se tudi pri njih kaj posodobilo. Najprej pa bi želeli vsaj ročni brusilec žag. Pa mazanje vodil bi kazalo drugače urediti. Le-to žele sedaj in nič drugega.

Težko bi kaj drugega napisal o tem obratu. Na zunanjo se tudi ne razlikuje od drugih žag. Zato pa bi vseeno marsikomu priporočil, da se kdaj oglasi tudi na tem obratu. Če drugače ne, vsaj med nedeljskim izletom. Dobro je, da bi večina delavcev Jelovice poznala tudi ta svoj obrat. Če pa mi je vsaj delno uspelo vas seznaniti o njem tudi s tem kratkim zapisom, pa še toliko bolje.

čaj



Tudi ta stavba sodi k Jelovici — to je obrat Cerklje

Naš intervju



Biti delavec Jelovice in ne poznati ANTONA KUŽNIKA, to pomeni, da je ta delavec ali nov ali pa se sploh za nobeno stvar ne zanima v svoji delovni organizaciji. Naš tokratni gost rubrike je namreč resnično prisoten povsod, zanj bi lahko rekli, da mu je Jelovica postala prvi in ne drugi dom.

Kužnik, sam povejte, kje vse ste »okupirani« v Jelovici?

»No ja, prav preveč nisem. Samo tam sem, kjer mislim, da je moja dolžnost. Če misliš na funkcije, imam v Jelovici le dve in sicer sem sekretar osnovne organizacije ZK in pa predsednik samoupravne delavske kontrole. Službeno pa sem bil prej tudi vodja službe za varnost pri delu in seveda je zato pri ljudeh občutek, da sem povsod zraven. Dodati pa moram, da sem še član političnega aktiva na GLG in pa predsednik občinske gasilske zveze v Škofji Loki.«

Teh funkcij in zadolžitev se je kar nabralo. Zagotovo vam vzamejo veliko časa in ste zato bolj malo doma?

»Žena se velikokrat niti jeziti ne more na mene, saj hodim domov tako pozno. In dostikrat je to. Vendar, ko si enkrat sredi dela, človek ne more kar tako odnehati in z vsem prenehati. Sicer pa bodo mandati potekali in verjetno bo potem lažje.«

Pred časom ste bili postavljeni na novo delovno mesto v Jelovici. Je to priznanje?

»Ne vem, kaj bi rekel. Morda to, da je moja prejšnja zadolžitev bila premalo cenjena in so me lahko kar tako brez težav premestili. Mislim pa, da bom tudi na tem delovnem mestu delal tako kot na prejšnjem, to je tako kot se od takega delovnega mesta zahteva.«

Po naglasu sodeč niste Škofjeločan?

»Ne, rojen sem bil v Trebnjem in pot za zaslužkom me je pripeljala v Kranj, kjer sem se želel izučiti za kovinsko stroko, ker pa tam ni bilo prostora v internatu, v Škofji Loki v lesnem pa, sem šel sem in tako sem se izučil za mizarja. Vendar moram po pravici povedati, da čeprav sem že vse od leta 1948 v Jelovici oziroma delam z lesom, me še vedno le vleče kovinarska in če bi še enkrat lahko izbral, bi izbral to zadnje. Vedno sem rad kaj novega odkril in sam naredil, to je konstruiranje novih strojkov in drugih naprav.«

Bi lahko rekel, da je to neke vrste konjček?

»Je. Seveda pa so še drugi, posebno rad rezbarim in sicer izdelujem pokale, kipce in podobne stvari. Seveda ne delam tega za prodajo, ampak bolj zase in morda za kakšnega prijatelja.«

Bralci našega lista pa vas poznajo tudi kot karikaturlista in pisca kratkih kritičnih misli?

»Tega ni dosti, vendar človek velikokrat rad tako ali drugače izrazi to, kar nekje čuti, kar se mu ne zdi prav. Jaz pač znam s karikaturjo in kratko besedo.«

Poleg vsega doslej naštetega pa ste uspeli izredno skoraj dokončati študij na višji tehnični varnostni šoli?

»Absolvent sem, in če bo čas dopuščal, upam, da bom kmalu imel tudi diplomu. Seveda pa moram reči, da ni bilo lahko saj, mi je delo in druge obveznosti vzelo veliko časa.«

Samo še eno vprašanje. Kako se počutite v Jelovici?

»Zadnji čas malo slabše. Predvsem je precej popustila disciplina, kar je precej krivde tudi na odgovornih ljudeh. Premalo je stika med njimi in delavci. To bi jim lahko očital. Drugače pa je Jelovica le moje podje-tje in seveda bi se le težko odločil, da bi tak kolektiv zapustil.«

Kaj na še na koncu dodam. Mislim, da je bila predstavitev predvsem njegove delovne vneme, še zlasti tiste — delavca samoupravljalca dovolj zgovorna. Tovariša Kužnika je ponovno pokazala takega kot je, delavca, ki je z vsem srcem vezan na svojo tovarno. Kot bi le bilo čim več takih.

J. Čadež

Surovine in srednjeročni razvoj

Na osnovi podatkov o srednjeročni gozdni proizvodnji se bo načrtoval program v naslednjih petih letih. Ob tem ima pomemben delež tudi izkoriščanje lesnih ostankov, ki jih bo potrebno smotrneje izkoriščati v prihodnje. Prav tako bo treba več pozornosti posvetiti vrednotenju surovine. V okviru vseh teh nalog je sektor pripravil izhodiščne podatke o predvideni gradnji nove tovarne ivernih plošč in o rekonstrukciji tovarne celuloze v Medvodah.

Tudi na področju investicij je bilo potrebno poiskati najboljše razvojne rešitve in jasno opredeliti tiste, ki niso bile v skladu s samoupravnimi dogovori. Predstavniki TOZD so si ogledali skoraj vse ob-

rate v regiji in ob tej priložnosti ocenili smernice in utemeljenost posameznih nalog.

Sektor za razvoj pripravlja temeljito analizo o razvojnih težnjah v srednjeročnem obdobju na podlagi minimalnih kazalcev. Iz teh podatkov je deloma že razvidno, da obrati žele več žaganega lesa iglavcev, minimalni pa so interesi za uporabo in predelavo listavcev.

Še več pozornosti nasploh pa bo v prihodnje treba posvetiti predvsem vsebinskem pomenu združevanja in združenega dela, saj se le na takih trdnih osnovah lahko začrtuje skladni razvoj v naslednjih petih letih.

—ds

Delo skupnih služb GLG v letu 1975

Dober začetek

Delavci v skupnih službah so začeli s svojim rednim delom v začetku lanskega maja, ko se je zaposlilo osem delavcev po sprejeti sistemizaciji. Delo se je začelo v okviru že sprejetega programa, temelječega na skupnih programskih zasnovah ter nalogah.

Lani je delavski svet GLG imel štiri redne in eno izredno sejo. Najprej so obravnavali organizacijska in nato še nekaj vsebinskih vprašanj, med njimi spremembe samoupravnega sporazuma o združitvi, nov statut GLG, analizo o rezultatih poslovanja ter uresničevanje stabilizacijskih ukrepov, planiranje, vprašanje skupnega nastopa in delitve dela.

Kolegijski poslovodni organ pa je imel deset sej ter razpravljal o uresničevanju samoupravnega sporazuma o združitvi, operativni poslovni problematiki, investiranju, samoupravni organiziranosti ter sprejel zadolžitve za strokovne službe GLG o uresničevanju programa dela in nadaljnega razvoja GLG.

Tudi odbor samoupravne delavske kontrole je zadovoljivo opravil svoje delo, saj je obravnaval nekaj nalog, ki izhajajo iz samoupravnega sporazuma o združitvi.

Ob tem je treba ugotoviti, da je bilo vključevanje služb GLG v nov sistem družbenega planiranja in v srednjeročni razvoj dokaj aktivno, čeprav je bilo ob tem precej začetnih težav in problemov. Prav zdaj poteka usklajevanje med članicami GLG.

Nelikvidnost, recesija in težave s prodajo in uveljavitvijo na tržišču so bili lani spremljajoči negativni pojavi, ki jih posamezne članice še niso zadovoljivo rešile in bo zato potrebno še več prizadevanj. Posamezne konkretne primere je sicer obravnaval in rešil kolegijski poslovodni organ, vendar so bile te rešitve bolj začasne kot dolgoročnejšega značaja.

Tudi vprašanje dohodkovne soodvisnosti in medsebojno in skupno poslovanje je ena izmed nalog, ki jih bodo morale obravnavati vse članice, saj bi sprejem predloga o medsebojni dohodkovni povezavi imel vse pozitivne posledice na nadaljnje skupne akcije, posebno za uresničevanje ciljev skupne investicijske politike v okviru srednjeročnega programa.

Samoupravni odnosi niso povsod še zaživi in zato bo potrebno več resnega dela, da ob sprejemu in obravnavi zakona o združenem delu ponovno preverimo organiziranost in se zavzemamo za resnične samoupravne odnose.

Delavski svet je na nedavni seji sprejel poročilo skupnih služb GLG, obenem s sklepi, da se mora vztrajati pri uresničevanju skupnih nalog in ciljev ter poudaril odgovornost za uresničevanje nadaljnjih nalog. Strokovne službe članic SOZD morajo tudi bolj aktivno sodelovati, obenem pa je po sprejetem skupnem razvojnem programu treba individualne interese članic podrediti interesom GLG ter razviti dohodkovno soodvisnost med članicami.

—Ds

Seji DS

Prejšnji mesec je bila redna seja delavskega sveta GLG. Na njej so obravnavali predvideni razvoj v letošnjem letu ter nadaljnjo usmeritev, razpravljali o oskrbovanju žagarske proizvodnje s hlodovino in žaganim lesom iglavcev ter obravnavali poročilo o de-

lu supnih služb ter uresničitev predračuna skupnih služb SOZD za leto 1975.

Financiranje je potekalo v skladu s sprejetim rebalansom predračuna SOZD za leto 1975, ki ga je že potrdil delavski svet. Osebnih dohodkov so se izplačevali v okviru samoupravnega sporazuma.

V letošnjem letu naj bi zaposlili dva nova strokovna delavca ter tri delavce, ki naj bi bili pogodbeno zaposleni. Predvidevamo tudi nakup nekaj nujne opreme, katere

stroški pa ne bodo bremenili prispevkov OZD, ker jih bomo povsem pokrili iz prenosa neizkoriščenih sredstev po predračunu za leto 1975, iz amortizacije ter iz drugih virov.

Skupni planirani izdatki za službe GLG so v višini 2,282 tisoč 372 dinarjev, prispevki OZD znašajo 2,125.118 dinarjev, razliko bi pokrili s prenosom neizkoriščenih sredstev iz predračuna za leto 1975.

D. S.

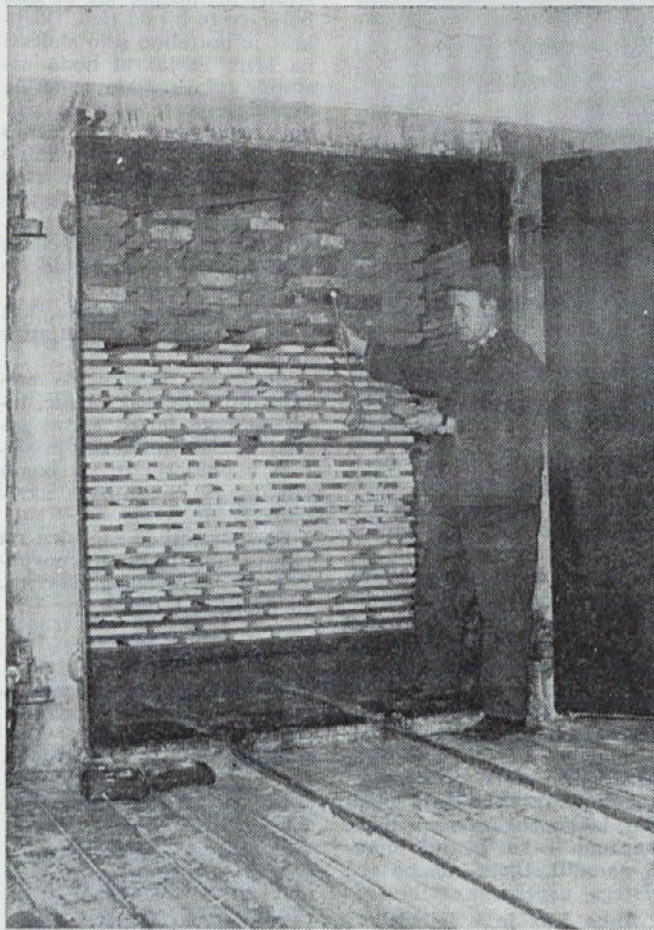
Predelava in delitev dela

Neskladen razvoj primarne predelave je še posebno pereč problem. Žagarska proizvodnja se je razvila in živalari na starih lokacijah, problem oskrbovanja žag ni rešen, ker tudi slabše opremljene žage še vedno zahtevajo količino hlodovine. Bolje opremljeni obrati pa zaradi pomanjkanja hlodovine ne izkoriščajo zmogljivosti in s tem zmanjšujejo ekonomičnost.

Po posebnem sporazumu o programu delitve dela smo

lahko organizirali več posvetovanj, tako s proizvajalci žaganega lesa, proizvajalci embalaže, stavbnega pohištva in sobnega pohištva ter o skupnem programu montažnih objektov. Posebno o vseh žagarskih obratih je izdelana analiza poslovanja zato, da se v srednjeročnem programu opredeli smotrnost obstoja desetine žag z neizkoriščenimi zmogljivostmi.

D. S.



Koliko lesa letos od SOZD »GLG«?

Kdor ne najde časa za brušenje in vzdrževanje orodja, ta zapravlja čas z neučinkovitim in nekvallitetnim delom.

Nepopolno orodje — nepopolno delo.

Kdor trpi nered na delovnem mestu, ga je navajen že od doma.

Nekaterim je služba samo mesto za počitek.

Mojstranški »MIKO«

V OZD LIP Bled — TOZD Mojstrana načrtujejo v letošnjem letu za 23 odstotkov večjo proizvodnjo, kljub temu, da so se odločili, da »staro« proizvodnjo deloma zmanjšajo in se preusmerijo na nov proizvod. Odločili so se za sistem balkonske opreme in jo poimenovali MIKO (miza, klop, obloga) in ta proizvodnja je namenjena široki uporabi. Za proizvod MIKO bodo uporabljali izključno domače surovine, prednosti pa so tudi v tem, da se bo les izkoristil in ne bo zahteval nobenega specialnega naraza.

Staro proizvodnjo vhodnih in garažnih vrat pa bodo deloma omejili, ker so zanj morali surovine uvažati, proizvodnja pa ni bila kar najbolj rentabilna. Sistem MIKO bodo prodajali v treh različnih barvah, v rjavi, rdeči in zeleni, za letos pa predvidevajo, da bodo izdelali 3000 garnitur in jih poslali na tržišče. Okovje za nov proizvod temeljni organizaciji združenega dela v Mojstrani dobavlja po petletni pogodbi o medsebojnem sodelovanju sosednja organizacija Kovinska oprema v Mojstrani.

—ds

Kje bomo lahko letovali

Na zadnji redni seji delovne grupe za počitniške domove organizacij združenega dela v GLG so razpravljali o možnostih letovanja v letošnjem letu. V roku od 15. februarja do 15. marca letošnjega leta bodo v vseh delovnih organizacijah zbirali prijave za letovanje v počitniškem domu Seča pri Portorožu, v Piranu, v Ankaranu, v Poreču, v Puli, v Piranu, v koči v Vratih poleg Aljaževega doma, v rekreacijskem centru na Pokljuki, v počitniškem domu na Rovtarici ter predvidoma tudi na Rabu. Vse OZD v SOZD naj bi poskušale postaviti čimbolj enotne cene letovanja. Cena penziona za letovanje v domovih Gradisa je že znana in sicer 90 dinarjev, vse ostale cene pa bo treba še določiti, vendar večjih odstopanj najbrž ne bo.

Ko bodo zbirali prijave, se lahko zainteresirani prijavijo za letovanje v vseh domovih, delovna grupa za počitniške domove bo poskušala ugoditi prav vsem, ki bi v tem letu radi letovali bodisi ob morju bodisi v planinah.

S. D.

Novi predsedniki

O volitvah smo na kratko že poročali v prejšnji »Jelovici«. Podatek, da je volilo kar 88,18 % volilnih upravičencev, potrjuje vse večjo zavest delavcev o pomenu samoupravljanja in o tem, kako važno je kdo sedi na sejah delavskega sveta. Tokrat nameravamo nekaj več povedati o novih predsednikih, saj vseh izvoljenih delegatov le ne moremo predstaviti. Sicer pa bo o marsikom še govora v glasilu, če bo le »zavzet« samoupravljaec. Torej predstavitev predsednikov. Bili so izvoljeni iz delegatov, oziroma bolje, delegati so izmed sebe izvolili te sodelavce.



Rafko RIHTARŠIČ

Predsednik delavskega sveta delovne organizacije Jelovica

Rafko je potemtakem predsednik najvišjega samoupravnega organa. Če lahko podam sam deloma njegovo kratko karakteristiko, potem moram reči, da so imeli delegati dokaj srečno roko pri izbiri predsednika. Že na drugi seji delavskega sveta je namreč pokazal z svojim vodenjem, da bodo morale vse službe službe seje delavskega sveta jemati resno in to je predvsem letelo na pripravo gradiv. Sejo je vodil tudi dokaj avtoritativno, kar je pomenilo preprečitev ponavljanj posameznih govornikov in pa da je bila seja zato dosti krajša in tudi precej bolj uspešna.

Tovariš Rihtaršič je bil že enkrat predsednik — takrat centralnega delavskega sveta in sicer v letih 1961/62. Drugeče je član Zveze komunistov in delegat v krajevni skupnosti na Trati.

— Samo dve vprašanji. Mislite da bo šlo v redu ti dve leti, kolikor traja vaš mandat?

»Seveda je sedaj še težko vedeti. Nekaterih delegatov niti dobro ne poznam, precej pa jih je tudi iz oddaljenih obratov in celo iz poslovalnic. To zna biti precej težavno, saj bo kaj lahko prišlo do večjih izostajanj. Malo se tudi bojim, da bodo delegati le preveč zastopali svoje temeljne organizacije ali obrate in da se ne bodo zavedali, da so le člani delavskega sveta podjetja, kjer se odloča o takoj imenovanih »generalnih« zadevah.«

— In kakšno je vaše mnenje o vlogi delavskega sveta v Jelovici?

»Mislim, da še vedno ni tako kot bi morala biti. Še več bi moral odločati, saj imam občutek, da se na sejah preveč informira, premalo pa odloča. Gre torej le bolj za potrditev. To bi torej kazalo le malo popraviti. Koliko pa mi bo le uspelo seveda še ne vem.«

Rafko Rihtaršič je že 23 let Kranj, pred tem pa je bil v Jelovici, dela pa kot nabav-akteen tudi v mladinski orni referent za lesne mate-ganizaciji.

Anka KOS

Predsednik poslovnega odbora

Zanjo velja, da je verjetno najbolj družbeno-politično delavna delavka v Jelovici. Če samo naštejemo njene zadolžitve, mi boste tudi sami kaj radi potrdili. Poleg te nove samoupravne dolžnosti (pred tem je bila predsednik delavskega sveta podjetja) je tudi občinski odbornik, dolga leta član sekretariata OOKK kakor tudi član upravnega odbora sklada Staneta Severja.

— Anka, vas mi ni treba posebej predstavljati saj vas delavci dokaj dobro poznajo. Zato morda na kratko le o tem, kaj sploh je to poslovni odbor in kaj bo vaše delo?



»Naše delo je precej obsežno. Sprejemati in razpravljati moramo o poslovnih načrtih, o samoupravnih sporazumih in podobnih drugih aktih, potrjevati zaključne račune, predlagamo delavskemu svetu vrsto stvari, potrjujemo formiranje novih cen, prodajne pogoje, obravnavati bomo morali odnose med TOZD kakor tudi skupne interese podjetja. Še več je teh nalog, vendar tokrat toliko o njih. Mislim, da se bo po dveh letih, kolikor nam traja mandat, lahko pokazalo vse tisto, kar smo in kar bi tudi morali narediti. Upam, da bo več tistega, uspešnega.«

Anka Kos je v Jelovici 15 let, zaposlena pa je kot referent za medsebojna razmerja v kadrovskem sektorju.

Dario CERMEJ

Predsednik delavskega sveta TOZD — 2 (stavbno pohištvo)

Izvoljen je bil podobno kot drugi na prvi seji delavskega sveta temeljne organizacije. Vsekakor ni neuk v samoupravljanju saj je že bil predsednik (pred leti) na obratu



— Kako bo šlo na novi funkciji. Je kaj strahu?

»Ne bi rekel, da je strah, bolj je to, da sem izven Skofje Loke. Delam na obratu Kranj in mislim, da bi bilo bolje, če bi bil od tam. Dostikrat je potrebno sejo sklicati na hitro in takrat bodo nastopile težave. Naša temeljna organizacija je namreč najbolj heterogena, saj imamo pet dislociranih obratov in ne bo lahko zbrati vselej vseh delegatov, težave pa bodo zlasti s pošiljanjem materiala. Vendar bom kot predsednik vztrajal, da se to ne bo prevečkrat dogajalo.«

— In kaj nameravate, kot neke vrste pravilo, vpeljati v svoje delo?

»Predvsem mislim, da morajo biti seje vsak mesec, tako da bom lahko sproti seznanjeni z vsem dobrim in slabim v podjetju in da bomo lahko tudi čim hitreje ukrepali.«

Dari Čermelj je zaposlen na obratu Kranj kot izmenovodja v strojni obdelavi, na obratu pa je že 12 let.

Anton MADJAR

Predsednik delavskega sveta TOZD — 3 (trgovine)



Nedvomno delavec, ki je vpeljal samoupravljanje v Je-

lovici. Bil je namreč prvi predsednik upravnega odbora v času, ko je bilo upravljanje preneseno na delavce. Po tem je bil še dve leti predsednik poslovnega odbora temeljne organizacije, trenutno pa je tudi podpredsednik komisije za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti. Prej pa kot sam pravi, skoraj ni mogel najti časa za delo na samoupravnem področju, saj je bil dolga leta obratovodja in je bil preveč zavzet s to delovno dolžnostjo.

— Vaš delavski svet čakajo letos gotovo najbolj odgovorne naloge, ki jih pogojuje slab položaj v podjetju in seveda tudi tržišče?

»Res je da bomo morali letos krepko »zavijati« rokave. Doslej smo v Jelovici dobro prodajali, kriza v gradbeništvu, prevelike zmogljivosti drugih novih tovarn, pa so nam spodkopavale vse dobre pozicije, ki jih je Jelovica dolga leta uživala. Za kupca se bomo morda odslej borili in to kako, bo moral velikokrat ugotavljati prav naš delavski svet. Da je to res, kar sem navedel, naj dodam, da sem čeprav na delovnem mestu vodje poslovalnice letos bolj trgovski potnik kot vodja in več na terenu kot v poslovalnici.«

Anton Madjar je v Jelovici od vsega začetka, to je od takrat, ko je vojska zapustila obrat, je pa kot rečeno vodja poslovalnice Sk. Loka.

Pavle MRAK

Predsednik delavskega sveta TOZD — 4 (montažni objekti)



Tudi Mrak je že večkrat bil na podobnih zadolžitvah kot sedaj. Tako je že bil predsednik delavskega sveta, veliko let predsednik komisije za narodno obrambo v podjetju, predsednik poslovnega odbora na TOZD-u.

— Prvo sejo ste že imeli. Ali lahko rečete, kaj bo težje vašega dela, vsaj letos?

»Podobno kot temeljna organizacija trgovina se bomo mi letos morali najbolj ukvarjati s problemi prodaje svojih izdelkov. Naše službe po mojem mnenju še vedno preslabo delajo in ne prodamo toliko kot bi lahko. Imamo po mojem veliko perspektivo dobre prodaje, pa to premalo izkoristimo. Kot primer naj navedem kupca naše

montažne hiše na Krku, ki je povedal, da bi zagotovo tam lahko prodali tudi druge izdelke — vrtce in podobno, če bi se le potrudili. Premalo se še vedno dela na tem, da bi se les kot izključni material čim bolj zamenjal z drugimi surovinami. To zahteva trg, pa še za nas bi bilo bolje, ko se stalno borimo s pomanjkanjem lesa. Torej nalog je dosti in zagotovo bodo naše seje morale prinašati pomembne sklepe.«

Sam lahko dodam, da je govoril tako prepričljivo kot zagotovo govori tudi na seji delavskega sveta. Zato mu zaupam, da bo večino teh zamisli tudi izpeljal v korist podjetja.

Pavle Mrak je v Jelovici že 18 let, je pa na delovnem mestu vodja montaže na terenu.

Lado ROGELJ

Predsednik delavskega sveta skupnih služb



Je najmanjši izmed vseh izvoljenih predsednikov tako po letih kot tudi po delovnem stažu v Jelovici. Je namreč šele pripravnik in je zato za njega še toliko večje priznanje in dolžnost ta izvolitev za predsednika delavskega sveta.

— Ker si na tem področju bolj malo izkušen, me zanima, če se kaj bojiš, da ti ne bi uspelo svoje dolžnosti izpeljati tako kot od tebe pričakujejo?

»Res sem začetnik, pa me kljub temu preveč ne skrbi. Če bi za vse moral skrbeti sam potem bi bilo težje. Tako pa se za vsako stvar posebej pripravimo skupaj in tudi pogovorimo, kar koristi potem predvsem meni. Prva seja je že potekala kar dobro in sprejeli smo več zaključkov, tako da bi lahko rekel, da sem svoj »ognjeni krst« dobro preстал. Z delom sem dobro seznanjen pa tudi sektor informativnih sredstev bo skrbel za pravočasno pripravo materialov, tako da bo seja lahko potekala le takrat ko bodo delegati resnično spoznani z materiali.«

Lado je v Jelovici 1 leto (po vojaščini) nekaj časa pa je delal tudi pred vojaščino. Dela v razvojnem oddelku kot pripravnik.

S predsedniki se je pogovarjal in jih slikal

Janez Čadež

Vzajemna pomoč

Na letni skupščini je konferenca osnovnih organizacij sindikata sprejela tudi pravilnik o vzajemni pomoči, ki bo začel veljati v Jelovici z 1. junijem 1976. Iz tega pravilnika povzemamo nekatere točke, ki vas bodo posebej zanimala. Druge in pa sploh vse kar vas o tem zanima pa boste lahko izvedeli v blagajni vzajemne pomoči.

3. člen

Član blagajne vzajemne pomoči je vsak član osnovne organizacije sindikata, ki pridobi lastnost delavca v združenem delu v temeljni organizaciji združenega dela oziroma samoupravni delovni skupnosti skupnih služb, ki so združene v delovno organizacijo Jelovica, lesna industrija Škofja Loka, pa da izrecno ne izjavi, da ne želi postati član blagajne vzajemne pomoči.

4. člen

Član blagajne vzajemne pomoči odvaja vsak mesec, pri izplačilu osebnega dohodka, članarino blagajni vzajemne pomoči, ki znaša najmanj 10 din. Članarina za posameznega člana blagajne vzajemne pomoči se lahko na podlagi njegove pismene izjave poveča do višine, ki jo vsak posamezni član določi v svoji pismeni izjavi.

5. člen

Vsa denarna sredstva blagajne vzajemne pomoči so naložena na hranilni knjižici kot nevezana vloga.

Pri poslovanju je treba zagotoviti redna mesečna rezervna sredstva, s katerimi se krijejo nenadne upravičene prošnje za posojila članom blagajne vzajemne pomoči.

6. člen

Obresti od vloženih sredstev na hranilni knjižici so izredni dohodki blagajne vzajemne pomoči in isto zadržani znesek 20 din ob izplačilu članarine.

Iz teh izrednih dohodkov se poravnajo razni nepredvideni izdatki blagajne vzajemne pomoči.

7. člen

Blagajna vzajemne pomoči sredstva, ki so zbrana na način, določen v 4. členu tega pravilnika, daje v obliki posojil članom blagajne vzajemne pomoči. Najvišje posojilo, ki ga lahko blagajna vzajemne pomoči izplača, znaša 6000 dinarjev.

Posojilo in vloge so brez obrestne. Rok vračanja posojila je odvisen od višine odobrenega posojila in socialnega stanja prosilca in ne sme biti daljši kot 6 mesecev.

8. člen

Posojila odobrava, v skladu s finančnim stanjem blagajne vzajemne pomoči in številom prosilcev, tričlanska komisija, ki jo imenuje konferenca delegatov osnovnih organizacij sindikata.

9. člen

Prosilec posojila, ki zaprosi za posojilo, ki je večje od 3000 din, mora vračilo posojila zagotoviti z enim kreditno sposobnim porokom, ki v

primeru nevrčala posojila prevzame vse obveznosti iz naslova odobrenega posojila.

11. člen

Vsak član blagajne vzajemne pomoči ima pravico, da zaprosi za odobritev posojila pod sledečimi pogoji:

— da je član blagajne vzajemne pomoči najmanj 6 mesecev,

— da višina zaprosenega kredita ne presega 5-kratnega zneska članarine, ki jo je vložil do dneva zaprositve posojila,

— da je vložil pismeni zahtevek za odobritev posojila blagajniku blagajne vzajemne pomoči najmanj en mesec pred rokom, ko želi dobiti posojilo.

12. člen

Ne glede na zgoraj navedena določila, pa lahko komisija iz 8. člena tega pravilnika odobri posameznemu prosilcu posojilo, če prosilec izkaže, da je njegov primer nujen.

Za nujen primer se šteje primer, ko prosilec posojila potrebuje sredstva posojila za poroko, rojstvo, smrt v ožji družini, daljša nezmožnost za delo ali za povrnitev škode, ki mu jo je povzročil požar, poplava, potres ali podobna elementarna nesreča.

Komisija lahko odobri izplačilo iz sredstev blagajne vzajemne pomoči, če je takšno izplačilo v interesu delovne organizacije.

13. člen

Kadar delavec izstopi iz članstva osnovne organizacije sindikata ali da izgubi lastnost delavca v združenem delu v temeljni organizaciji združenega dela ali samoupravni delovni skupnosti skupnih služb, ki so združene v delovno organizacijo Jelovica, lesna industrija Škofja Loka, ima pravico do izplačila celotno vplačane članarine, pri čemer se mu zadrži 10 din za manipulativne stroške. Pravico do izplačila celotno vplačane članarine ima tudi delavec, ki pismeno izjavi, da ne želi več biti član blagajne vzajemne pomoči.

15. člen

Član blagajne vzajemne pomoči, ki vplačuje članarino, ki je višja kot je določena v prvem odstavku 4. člena tega pravilnika, lahko enkrat letno dvigne razliko med minimalno predpisano članarino in vplačano članarino, ob pogoju, da mu vplačana članarina ne služi za odobreno posojilo.

JELOVICA — glasilo delovnega kolektiva Jelovica, lesna industrija Škofja Loka — Ureja: odbor za obveščanje organizacije združenega dela: Jenko Franc, Jenko Franc, Ogorcev Berta, Tušek Janez, Bondi Tjaša, Oblak Smiljana, Dolenc Stanka, Rupar Jože — Odgovorni urednik: Franc Pavlin — Tisk: GP Gorenjski tisk, Kranj, v 1300 izvodih.



Čez 2 meseca številni na oddih v Pulo

Letovanje

Cenik za Pulo

Počtniška sezona je pred vrati, zato je bilo potrebno sprejeti cenik letovanja v Puli, da se bodo delavci lažje odločali kam in kdaj na dopust.

Celodnevni polni penzion	107.— din
Celodnevni polovični penzion	75.— din
Hrana celodnevna po napotnici	80.— din
Hrana celodnevna polovična po napotnici	55.— din
Zajtrk — brez napotnice	15.— din
Zajtrk — polovični — brez napotnice	10.— din
Kosilo — brez napotnice	48.— din
Kosilo — polovično — brez napotnice	34.— din
Kosilo — z napotnico	43.— din
Kosilo — polovično — z napotnico	30.— din
Večerja — brez napotnice	32.— din
Večerja — polovična — brez napotnice	23.— din

Tujim gostom se praviloma ne streže. V izjemnih slučajih pa je cena 20 % dražja.

17. republiške zimske igre lesarjev

Povprečni rezultati

Letošnja tekmovanja slovenskih lesarjev, lovcev in gozdarjev v zimskih športih so bila 12. marca na Kopi na zahodnem Pohorju. Marljivi smučarski delavci iz »Lesne« Sl. Gradec so prireditve izvedli zelo uspešno. Kot po navadi sta bili tudi letos na sporedu dve disciplini — veleslalom in teki. Nastopilo je okrog 400 smučarjev obeh spolov iz številnih lesnih podjetij naše republike.

Med nastopajočimi so bili tudi tekmovalci iz Jelovice, ki so si nastop priborili na prvenstvu podjetja, ki je bilo na Starem vrhu. Zastopstvo Jelovice je šlo 7 moških tekmovalcev in dve smučarki. Vsi naštetih so nastopili v veleslalomu, v tekih pa tudi Jelovica ni bila zastopana, kar se je precej poznalo pri ekipni uvrstitvi.

Moški so tekmovali na skupni progi, razdeljeni pa so

bili v tri starostne skupine: člani, starejši člani in veterani, dekleta pa v dve starostni skupini.

Rezultati:

ZENSKE:

Nastopilo je 50 tekmovalk, uvrščenih jih je bilo 36.

Prvo mesto je osvojila Muravs Metka. (Marles). Emeršič Stanka iz Jelovice je zasedla 17. mesto, druga predstavnica Kustec Lidija pa je odstopila.

MOŠKI:

Prijavljenih je bilo nad 180 smučarjev, nastopili so vsi, uvrščenih pa jih je bilo 150.

Med člani je zmagal Klinar Andrej (GG Bled). Najboljši tekmovalci iz Jelovice v tej kategoriji je bil Medja Branko, ki je zasedel 20. mesto. Miklav Ivan je osvojil 31. mesto, Božič Milan 42. mesto, Plešec Miha 65. mesto — Oredkar Miran pa je odstopil.

Cene v letošnji sezoni smo poskušali čimbolj znižati. V primerjavi z letom 1975 vidimo, da so cene prehrabnim artiklom in cene nočitev porasle za 25 %. Z ozirom na to, smo žal morali prav toliko podražiti letovanje v PD Pula, v primerjavi z letom 1975. Ker že v letu 1975 cene niso bile visoke, prav tako nismo podražili ceno penzionov med sezono, ko so se vsi prehrabni artikli občutno podražili, zato nam sedaj izračunani nikakor ne dopuščajo nižje cene. Eden izmed elementov, ki nam prav tako povzroča celotno ceno penzionov, je najem dodatnih ležišč, ki se je v letonjem letu dvignila že na 50 din po ležišču.

Vsi naštetih razlogi kažejo, da je predlagana cena penzionov v počitniškem domu Pula povsem sprejemljiva, saj so v vseh drugih krajih cene penzionov kar cca 140 din.

V. Z.

Med starejšimi člani je zmagal bivši reprezentant Lakota Peter (GG Bled), Jenko Franc se je uvrstil na 14. mesto, Rupar Ivan pa je odstopil.

V kategoriji veteranov je bil prvouvrščen spet bivši reprezentant Mulej Tine, Jelovica v tej skupini ni imela predstavnika.

Ekipna uvrstitev v veleslalomu za moške:

1. mesto GG Bled
2. mesto Lesna Sl. Gradec
3. mesto Elan Begunje
12. Jelovica Šk. Loka

Upoštevač vse discipline in vse kategorije pa so uvrstitve sledeče:

1. mesto Elan Begunje
2. mesto GG Maribor
3. mesto Alpes Železniki

Kakšni vidnih uspehov Jelovica tudi letos ni imela, v tolažbo nam je le-to, da so vidna mesta osvojili predstavniki SOZD-a oziroma GLG, to je pa tudi nekaj!

Franc Jenko

Lesariada se bliža

Tradicionalne letne igre delavcev lesne industrije Slovenije bodo 11. septembra 1976. Tako kot že dvakrat doslej, bo tudi letos gostitelj oziroma prireditelj ŠD Slovan iz Ljubljane. Slovenski lesarji se bodo pomerili v panogah, ki so bile na sporedu že doslej. Novost letošnjih iger je dodatna panoga v sporedu tekmovalca — namizni tenis (moški).

Kako smo v Jelovici pripravljeni za tekmovalce?

Nogometaši so sezono začeli z nekaj prijateljskimi tekmami s kolektivi sosednjih podjetij. Na sporedu je bilo srečanje med obratoma Trata in Stari dvor. Rezultat je bil 3:2 za Trato. Sledila je tekma Jelovica — Tehnik (Sk. Loka), ki jo je Jelovica izgubila z 2:1.

Kegljači in kegljačice redno trenirajo in nastopajo v občinski ligi in to zelo uspešno.

Med odbojkarji ne bo težko sestaviti moške ekipe, saj so leti že začeli s pripravami. Problem je le z žensko odbojko, ki je neorganizirana.

Balinarji nastopajo v sklopu BK Trata. Tudi za te velja, da bodo solidno pripravljene.

Najaktivnejši so vsekakor šahisti, ki imajo za seboj prvenstvo podjetja in nekaj turnirjev. Dvoboji za deskami so na sporedu vsak dan. Torej za rezultate na lesariadi ne bo treba trepetati.

Trenutno je veliko vprašanje udeležbe strelk in strelcev. Upajmo, da se bodo našli kandidati, ki bodo solidno zastopali Jelovico in upravičili dosedanje dobre rezultate.

Namizni tenis je torej nova panoga lesariade. Ta šport je tudi v Jelovici zelo razšir-

jen in z dobro organiziranostjo bi lahko sestavili solidno moštvo.

Za organizacijskega vodja lesariade je v Jelovici predviden F. Pavlin, njegov pomočnik pa Brane Medja. Želimo, da sodeluje v posameznih panogah čimveč športni-

kov, da bo omogočen čimbolj izbor za reprezentanco.

Pa še to!

Ljubitelji plavanja obveščamo, da bo v hotelu Transturi organiziran tečaj plavanja. Vse zainteresirane vabimo, da prijavijo svojo udeležbo pri sindikalni organizaciji Jelovice.

F. Jenko



LESARIADA — športna srečanja in spoznavanja delavcev lesnih tovarn

Občinsko prvenstvo v veleslalomu

Med najbolj popularne zimске prireditve v škofjeloški občini sodi vsakoletno prvenstvo v veleslalomu. Prireditelju, občinskemu sindikalnemu svetu, se vedno prijavi rekordno število smučarjev. Tudi letos je bilo tako, saj se je zbralo na Soriški planini nad 200 tekmovalcev in tekmovalk.

Precej pripomb je bilo na račun kraja prireditve. Ni nam znano, kaj je vodilo prireditelje na zelo oddaljeno Soriško planino. Čeprav je organizator tekmovalca ŠD Železniki prireditev izpeljal solidno, pa se nam le zastavlja vprašanje, zakaj ni bila prireditev na bližnjem Starem vrhu, saj je bilo tu dovolj snega. Potovanje na Soriško planino je povezano z dodatno obremenitvijo proračuna za rekreacijo v delovnih organizacijah naše občine. V bodoče bi bilo zato treba o tem odločiti s skupnim dogovorom.

REZULTATI:

Vidna mesta so pripadla predvsem tekmovalcem iz bolj »smučarskih« kolektivov škofjeloške občine. Zastopniki Jelovice so zasedli sledeča mesta:

- Mlajše članice:
5. mesto — Emeršič Stanka
Članice:
10. mesto — Kustec Lidija
12. mesto — Oblak Smiljana
Mlajši člani:
20. mesto — Božič Milan

Loški rokomet

Veliko znoja v dresih Jelovice

Rokometaši iz Škofje Loke, ki letos kot je znano tekmujejo pod pokroviteljstvom Jelovice, so že sredi tekmovalne sezone. Pred spomladanskim delom prvenstva so fantje opravili celo vrsto treningov, prelili nič koliko znoja, odšli na enotedenske pri-

Člani:

11. mesto — Medja Branko
62. mesto — Klevišar Rajko

Starejši člani:

15. mesto — Rupar Ivan
17. mesto — Jenko Franc

Ekipno:

1. mesto — Alples Železniki
2. mesto — Alpina Žiri
3. mesto — Iskra Železniki
7. mesto — Jelovica Šk. Loka
itd.

F. Jenko

prave v Poreč in odigrali kar 11 prijateljskih tekem od katerih so izgubili le dve in sicer z zvezničnima ligašema — Sevnico in Piranom. Pa še na turnirju v Ajdovščini so za nameček osvojili prvo mesto in s tem tudi lep pokal. Sodelovalo je sedem moštev.

Tekmovalce v ligi se je začelo uspešno, vendar je po dveh zmagah prišel poraz. Ni tragičen, posebno zato ne, ker so izgubili v gosteh, z moštvo, ki se bori za obstanek v ligi. Jelovica pa je sploh doživela prvi poraz v ligi. Do tega pa tudi mora priti. Pa še en poraz je potrebno omeniti. V pokalnem tekmovalcu jih je v Škofji Loki premagala ekipa Inlesa iz Ribnice, vendar je tudi ta ekipa v zvezni ligi.

Čeprav so bili porazi precej opravičljivi, sem kljub temu zaprosil o tem za pogovor trenerja ekipe Jelovice — Igorja Stupinška. Povem naj, da je bil Igor dolga leta uspešen tekmovalce pri ljubljanski Olimpiji, pri Kamniku in pri Medvodah, kakor tudi uspešen trener pri obeh ekipah. Pred dvema letoma je prišel v Škofjo Loko, kjer je sedaj uslužbenec pri TTKS in je torej profesionalni trener rokometar.



— Igor, pomenita tale dva poraza, da je ekipa slabo pripravljena?

»Mislim da ne. Veliko smo trenirali, za poraze pa lahko najdemo delno opravičilo. V pokalnem tekmovalcu smo v dveh letih le dvakrat izgubili in obratno od Inlesa, ki je pač boljše moštvo in seveda tudi bolj izkušeno. Mi pa tudi nismo načrtovali v pokalu večjih uspehov. Na zadnji tekmi pa smo bili še precej oslabljeni, saj je bilo več igralcev bolnih. Do poraza v slovenski ligi (Mlinotest Ajdovščina) pa je moralo priti, saj smo 12-krat zapored zmagali in vsa moštva proti nam še bolj zagrizeno igrajo. Mislim, da bo ta poraz igralcem v opozorilo in da bodo še bolj zavzeto trenirali.«

Kot trener verjetno lahko ocenite možnosti Jelovice za uvrstitev v II. zvezno ligo?

»Če ne bo prišlo do res velikega nazadovanja bi na vsak način morali postati republiški prvaki. To pa pomeni jeseni tekmovalce v II. zvezni ligi. Tam pa bo težje s temi igralci, ki so sedaj v moštvo, ko je na eni strani vrsta starih, ki jih bo potrebno počasi zamenjati in na drugi strani vrsta izredno mladih, ki pa imajo še premalo izkušenj. Verjetno bomo morali za uspešne nastope v drugi ligi poiskati vsaj dva dobra igralca od drugod.«

In kako so igralci sprejeli pokroviteljstvo Jelovice?

»Bili so zelo navdušeni, saj so bili precej razočarani nad starim pokroviteljem. Morda

so malo več pričakovali, vendar so hitro razumeli, kakšen je sedaj položaj v gospodarstvu. Vendar pa naj dodam, da bomo na vsak način poskrbeli, za ustrezno vrnitev usluge, oziroma bolj rečeno, resnično nameravamo siskatu Jelovice pomagati pri športnih tekmovalcih. Tako da bi bilo sodelovanje kar najbolj pristno. Dodati pa moram, da so vsi igralci čisti amaterji in da igrajo rokomet zaradi veselja in velikokrat v svojo škodo. Primer so priprave, za katere je vsak igralec moral vzeti brezplačen dopust, to pa je pomenilo najmanj sto starih tisočakov manj v žepu.«

Tokrat toliko o rokometarjih »Jelovici«. Fantje vas vabijo, da si kdaj le ogledate njihove tekme, ki se igrajo ob sobotah ob 18.30 na igrišču v Puštalu, v predtekmi pa igrajo dekleta (ljubljska conška liga ali pa mladinska II. gorenjska liga — trenutno so na prvem mestu. Torej, kogar zanima rokomet naj si pride ogledat tekme. Naj bučno navija, naj zaploska fantom, tudi če jim ne bo šlo najbolje. Saj to so naši fantje, naša »Jelovica«.

Posebno obvestilo športnikom

Vsi, ki dolgujejo kakršnokoli športno opremo, naj jo v najkrajšem roku vrnejo, sicer bo sindikalna organizacija prisiljena opremo izterjati s sodnim postopkom in denarnim nadomestilom. Kdor opremo dolguje, nima pa reverza, naj ne misli, da jo lahko obdrži, saj ima za njo reverz vodja ekipe, in bo zato nosil posledice malomarnosti posameznikov. Večina opreme je pri tekmovalcih, nekateri od teh pa ne nastopajo več in tako nastane problem opremljanja novih tekmovalcev za tekmovalca. V teku so priprave za ureditev pravilnika o koriščenju opreme in sledila bo primopredaja vodje garde robe. Le-ta bo zaradi malomarnega odnosa posameznikov onemogočena. Oprema je sestavljena iz raznobarnih artiklov, ti pa so razdeljeni neenotno. Zato je treba opremo vrniti, da se presortira in določi oblika in barva dresov za posamezne panoge. Drese brez napisov in emblemov bomo dali v tisk, tako da bodo vsi enotno označeni. Oprema je določena le za tekmovalca, za treninge bodo razdeljeni rabljeni in odvečni dresi, ki ne pridejo v poštev za nastope.

Upamo, da bodo vsi dolžniki tudi na tem področju dokazali svoj FAIR PLAY!

Za sindikalno organizacijo
F. Jenko